

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 30267

гр. София, 29.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20231110145260 по описа за 2023 година

По искова молба вх.№ 2009941/17.04.2018г. е било образувано гр.д. № 24426/2018г. по описа на СРС, 167с-в, по което е постановено решение № 59135/05.03.2020г. По въззивни жалби на ищеца и ответника е образувано в.гр.д. №12521/2021г. по описа на СГС, IV-г състав, по което с влязло в сила решение № 263246/03.11.2022г. решението на първоинстанционния съд е обезсилено в частта, в която са разгледани искове с правно основание чл.45 ЗЗД като недопустимо и делото е върнато на СРС за ново разглеждане на исковите на предявеното основание в обезсилената част от друг състав на същия съд. Въззивният съд приема, че първоинстанционното решение се явява недопустимо в частта, в която съдът се е произнесъл по искове с прано основание чл.45 ЗЗД, защото в обстоятелствената част на исковата молба се твърдяло, че ищецът е предал на ответника за временно ползване собствения си л.а., което обуславяло наличие на облигационно правоотношение по договор за заем за послужване, т.е. при така наведените твърдения претенцията за обезщетение за вреди е по чл.244, ал.3 вр. чл.248 ЗЗД вр. чл.233, ал.1, изр.2 ЗЗД /по отношение на претенцията за щети на автомобила/ и по чл.79, ал.1, пр.2 ЗЗД вр. чл.82 ЗЗД /по претенциите за разходи за репатриране на автомобила и за нотариалната покана/. След връщане на делото е образувано настоящото гр.д. № 45260/2023г. по описа на СРС 27 състав,

В исковата молба е описано, че ищцовото дружество се занимава с внос и продажба на употребявани автомобили, като с ответника били в трайни търговски отношения по повод закупуване на предлагани от него автомобили от Република Италия. През м.05.2013г. на ответника било предложено да му бъде предоставен автомобил за временно ползване, собственост на ищеца, като на 17.05.2013г. било съставено пълномощно, с което ищецът упълномощава ответника да управлява л.а. БМВ 535Д, съответно била предадена фактическата власт върху л.а., заедно с ключове,

дистанционни и документи /свидетелства за регистрация, гражданска отговорност, полица-каска и талон за технически преглед/. След влошаване на отношенията между страните в края на 2013г. ищецът поискал предаване фактическата власт върху автомобила, като на 20.04.2016г. била отправена нот.покана, с която се оттеглят правата с пълномощното от 17.05.2013г. и се кани ответникът да се яви на 27.04.2016г. в 15.00ч. в кантората на нотариуса за предаване владението на автомобила ведно с принадлежностите, както и да заплати сумата от 5430евро, представляваща наложени на ищеца адм.санкции за извършени от ответника адм.нарушения в Република Италия. Поканата била връчена надлежно на 24.04.2016г., като ответникът не се явил на 27.04.2016г., за което бил съставен констативен протокол. За връчване на поканата ищецът платил такси в общ размер на 108лв. с ДДС. Поради липса на доброволно изпълнение ищецът подал жалба в СРП за престъпление по чл.206 НК, по която било образувано ДП № 15374/2016г. През м.04.2017г. ищецът получил уведомление от 08 РПУ, че л.а. бил открит на територията на Република Италия, като управителят на ищеца докарал автомобила в Република България, за което били сторени разходи в общ размер на 1853.52лв., от които 88.80лв. разходи за дооборудване-репатриране, 59.92лв. разходи за гориво, 539.81лв. такса за билет ферибот Гърция – Италия, 539.81лв. такса билет ферибот Италия – Гърция, 125.18лв. хотелски разходи. Ищецът твърди, че към момента на предаване на автомобила на ищеца същият бил изцяло увреден, размерът на повредите бил остойностен на сумата от общо 14561.38лв., като вредите се изразявали в следното: липсвали част по автомобила (както следва: турбина малка, турбина голяма, тръба интеркулер, охладителен блок, ауспух, турбокомпресори, гарнитури турбокомпресор, изпускателен колектор, емблема преден капак, спойлер задна броня, капачка теглич задна броня, антена таван, ремонтен комплект челно стъкло, уплътнение челно стъкло, кора под, кора под странична, кора под скоростна кутия, радиатор воден, климатичен радиатор, радиатор интеркулер, датчици парктроник, перка вентилатор охлаждане), така и били увредени части по автомобила (както следва: предна броня – ожулвания с липсващи парчета, преден капак – смачкан, врата задна лява – ожулена, врата задна дясна – ожулена, задна броня – ожулена с липсващи компоненти, заден капак – ожулен с подбивания, таван – ожулен с подбивания, фар ляв и десен – счупени стъкла със счупени захващащи механизми, челно стъкло – счупено, стоп ляв и десен – счупени, подкалник преден ляв и десен – счупени).

Формулиран е петитум (с допуснато увеличение на размер на исквете по чл.214 ГПК в о.с.з. от 06.02.2020г.), съгласно който се иска осъждане ответникът да заплати сумата и от: 14561.38лв. с ДДС – обезщетение за причинени имуществени вреди на л.а. БМВ 535Д; сумата от 1853,52лв. – обезщетение за причинени имуществени вреди изразяващи се в направени от ищеца разходи по транспортиране на л.а. БМВ 535Д от Република Италия до Република България, от които 88.80лв. заплатени разходи за

дооборудване-репатриране; 559.92лв. – разходи за гориво; 539.81лв. – разходи за такса билет ферибот Гърция – Италия; 539.81лв. разходи за такса билет ферибот Италия – Гърция; 125.18лв. разходи за хотелски разходи за престой в Италия; 108лв. с ДДС – разходи за нот.такси за връчване на нот.покана, като се претендира заплащане на законната лихва върху главницата, считано от исковата молба до изплащане на вземането.

В срока по чл.131 ГПК е подаден отговор на исковата молба от ответника, в който оспорва иска. Твърди, че закупил л.а. БМВ 535Д през 2013г. за сумата от 15000евро, но по искане на ищеца сумата била платена на ръка, а не по банков път предвид съвместния им бизнес и близките им отношения, като управителят на ищеца не пожелал да прехвърли л.а. по законния ред, а предоставил пълномощно с уговорка за последващо прехвърляне, каквото не се случило. Твърди, че със знанието и съгласието на управителя на ищеца ответникът продал процесния л.а. на италиански гражданин. След срока за отговор по чл.131 ГПК са релевирани възражения в становище (л.134 по гр.д. № 24426/2018г. по описа на СРС, 167с-в), с което се въвеждат фактически твърдения и възражения, но доколкото възраженията на ответника в исковия процес, които се основават на факти и обстоятелства настъпили до изтичането на срока за отговор на исковата молба се преклудират с изтичането на този срок (чл.133 ГПК – така и Тълкувателно решение № 1/09.12.2013 г. по тълк.д.№ 1/2013 г., ОСГТК на ВКС, решение № 429/21.06.2010г. по гр.д.№ 1151/2009г., I г.о., решение № 700/06.12.2010 г. по гр.д.№ 304/2010г., III г.о, решение № 452/16.11.2011г. по гр.д.№ 621/2010г. IV г.о., решение № 172/31.05.2014 г. по гр.д.№ 6229/2013г., IV г.о., решение № 382/06.01.2015 г. по гр.д.№ 1558/2014г., IV г.о., решение № 97 от 18.05.2018 г. по гр.д.№ 3224 от 2017 г. на ВКС, ГК, IV г.о. , Решение № 18/ 10.03.2022 г. по гр.д.№ 4024 от 2021 г. на ВКС на РБ, ГК и Решение № 50006/26.01.2023г. по гр.д. № 1722/2022г. по описа на ВКС, IV г.о. и др.) същите се явяват преклудирани.

Съдът счита, че следва да съобщи проекта на доклада по делото на страните по реда на чл. 140, ал. 3 от ГПК:

ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТОДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

1 . Правна квалификация: предявени са обективно и кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл.244, ал.3 вр. чл.248 ЗЗД вр. чл.233, ал.1, изр.2 ЗЗД /по отношение на претенцията за щети на автомобила/ и по чл.248 ЗЗД вр. чл.233, ал.1, изр.2 ЗЗД вр. чл.79, ал.1, пр.2 ЗЗД вр. чл.82 ЗЗД /по претенциите за разходи за репатриране на автомобила и за нотариалната покана/.

2 . В тежест на ищеца е да докаже по иска по чл.244, ал.3 вр. чл.248 ЗЗД вр. чл.233, ал.1, изр.2 ЗЗД по отношение на претенцията за щети на автомобила/, че между страните има валидно сключен договор за заем за послужване, по който е предал

фактическата власт върху процесния л.а., както и че през време на договора са настъпили твърдените вреди по вещта (липсвали част по автомобила (както следва: турбина малка, турбина голяма, тръба интеркулер, охладителен блок, ауспук, турбокомпресори, гарнитури турбокомпресор, изпускателен колектор, емблема преден капак, спойлер задна броня, капачка теглич задна броня, антена таван, ремонтен комплект челно стъкло, уплътнение челно стъкло, кора под, кора под странична, кора под скоростна кутия, радиатор воден, климатичен радиатор, радиатор интеркулер, датчици парктроник, перка вентилатор охлаждане), така и били увредени части по автомобила (както следва: предна броня – ожулвания с липсващи парчета, преден капак – смачкан, врата задна лява – ожулена, врата задна дясна – ожулена, задна броня – ожулена с липсващи компоненти, заден капак – ожулен с подбивания, таван – ожулен с подбивания, фар ляв и десен – счупени стъкла със счупени захващащи механизми, челно стъкло – счупено, стоп ляв и десен – счупени, подкалник преден ляв и десен – счупени), както и размерът на вредите. В тежест на ответника е да докаже, че фактическата власт е била получена по силата на договор за покупко-продажба, съответно, че знанието и съгласието на управителя на ищеца ответникът продал процесния л.а. на италиански гражданин.

В тежест на ищеца е да докаже по иска по чл.248 ЗЗД вр. чл.233, ал.1, изр.2 ЗЗД вр. чл.79, ал.1, пр.2 ЗЗД вр. чл.82 ЗЗД, че между страните е налице валидно сключен договор за заем за послужване, по който ищецът е сторил твърдените разходи за връщане на вещта, съответно за нотариалната покана.

3. Друго:

Според практиката на ВКС (например Решение № 72/07.07.2022г. по гр.д. № 3673/2021г. по описа на ВСК Първо г.о.), съдебното решение е недопустимо, когато не отговаря на изискванията, при които делото може да се реши по същество, като например липса на право на иск, ненадлежащото му упражняване, оттегляне или отказ от иска /десезиране на съда/, когато не е правено искане за възобновяване на производството, спряно по взаимно съгласие на страните, по устно предявен иск или изменен устно в отсъствие на противната страна и без да е уведомена за това и др. /ППВС 1/1985г. т.9/. Извън тези хипотези е недопустимо и решението, което не е съобразено с прогласения в чл.6 ГПК принцип на диспозитивното начало в гражданския процес – постановено е извън предмета на иска, очертан с неговото основание /фактите, на които ищецът основава своето право / и петитума. Правната квалификация на иска /подвеждане на фактите към съответната материалноправна норма/ е част от решаващата дейност на съда по приложението на материални закон, затова неточната правна квалификация е нарушение на закона. Съгласно ТР 1/2013г. на ВКС, ОСГТК въззивният съд следва сам да определи правната квалификация на иска и когато прецени, че първата инстанция е определила неправилно правното основание на иска, е длъжен да приложи точно материалния закон като даде възможност на страните

да сочат нови доказателства, ако с оглед на новата правна квалификация докладът по делото по чл.146 ГПК е неточен или непълен. В разглеждания случай мотивите на въззивния съд се отнасят до неточна правна квалификация на иска, поради което в изпълнение на правомощията си на въззивна инстанция, въззивният съд е бил длъжен да се произнесе по съществото на спора като извърши сам процесуалните действия. Въпреки това срещу въззивното решение не е била пусната касационна жалба, съответно е влязло в сила, поради което следва да се изпълнят указанията свързани с връщане на делото за ново разглеждане на исковете на предявеното правно основание, което предполага докладване на исковете, т.е. новата първа инстанция да определи правната квалификация и даде възможност на страните да сочат доказателства с оглед новата правна квалификация във връзка с твърденията, ако с оглед на новата правна квалификация докладът по делото по чл.146 ГПК е неточен или непълен. Новото разглеждане на спора след обезсилване на решението не е с различен обем от първоначалното разглеждане и по-нататъшният ход на производството следва да започне от онова незаконосъобразно действие, което е послужило като основание за обезсилване на решението. Указанията по прилагането на процесуалния закон посочват на съда и страните кои процесуални действия са извършени надлежно и кои са извършени ненадлежно, както и кои процесуални действия той е длъжен да извърши или да повтори и кои процесуални действия той не може да извърши. При новото разглеждане на делото съдът е длъжен да зачете процесуалните действия, посочени като надлежно извършени и да не зачете посочените като ненадлежно извършени, както и да извърши предписаните процесуални действия и да не извършва посочените като недопустими. В процесното въззивно решение е посочено, че ненадлежното извършено действие в конкретния случай е произнасяне по правилна правна квалификация, т.е. предполага се (макар да не е посочено в решението на въззивната инстанция), че се връщане на етап докладване на делото, съответно настоящият състав следва да зачете събраните до момента доказателства, като с оглед чл.146, ал.3 ГПК съдът следва да предостави възможност на страните да изложат становището си във връзка с дадената правна квалификация и разпределена тежест на доказване в доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия.

Съдът намира, че следва да изиска информация относно хода на производството, предмета на делото и етапа, на който се намира производството по пр.пр. № 23122/2016г. по описа на СРП, ДП № 15376/2016г.

По изложените съображения и на основание чл. 140, ал. 1 от ГПК Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на 26.10.2023 г. от 12.20 ч.,

за която дата и час страните да бъдат призовани, като указва на страните, че най-късно до първото по делото заседание могат да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като предприемат съответните процесуални действия в тази връзка.

ПРИКАНВА СТРАНИТЕ към спогодба за уреждане окончателно на правния спор, предмет на делото.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИБЩАВА гр.д. № 24426/2018г. по описа на СРС и в.гр.д. № 12521/2020г. по описа на СГС.

ДА СЕ ИЗИСКА от СРП информация относно хода на производството, предмета на делото и етапа, на който се намира производството по пр.пр. № 23122/2016г. по описа на СРП, ДП № 15376/2016г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____